

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Marciani Presbyteri, Oeconomi Ecclesiæ Constantinopolitanæ, ex ea quam ædидit Metaphrastes. Claruit autem eximia vitæ sanctitate & miraculorum gloria: Anno Domini 459. & sequentibus. Sub ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. MARCIANI PRESBYTERI,
Oeconomi Ecclesie Constantinopolitanae, ex ea quam
adidit Metaphrastes. Claruit autem eximia vita san- Vide C. Bar.
ctus & miraculorum gloria: Anno Domini 459. Tom. 6. A.D.
& sequentibus. Sub Leone Rom. Pont. & Leon. Imp.
Fuit & alius Marcianus Novatianus, qui vixit tem-
poribus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit: An- Item Annal.
no Domini 366. & sequentibus. Vixit & Anno Christi Tom. 4. &
370. alius in super Marcianus in Syria, apud Cyrum ci- Not Mart.
tatem, professione monachus, meritis clarissimus. Rom.
cuniores gestas scripsit Theodoretus lib.

Sanct. Pat. C. 3.

EGREGIUS plane vir Marcianus, veteri ^{io. Januarij.} Roma oriundus, parentes habuit & opibus Paetria & ge-
& generis nobilitate admodum prestantes; ^{nus Martia-}
qui, verant eximia in Deum religione ac pietate, ^{ni clarum.}
ita quoque filium suum, nullis non & pietatis &
eruditiois ornamentis excoluerunt. Quibus feli-
cili morte ad vitam translati, ipse cum religio-
nis tum artuum maximarum studiosissimus, Con-
stantinopolim se recepit: pectus veris & minimè
peritius opibus locupletatus. Ibi vero ut se-
dem parvo temporis spatio fixit, ipsa ipsius vitae
probitas & oris facundia, nomen ei, cum apud or-
mos, cum apud Patriarcham peperit. Qui ubi a-
dolescentis & prudentiam & ingenitam pista-
tem penitus introspexit, sacerdotij dignitate i. Initiatu-
licò decorauit, quam ille tanta tamque admi- ^{patesbyteratu-}
randa virtutis opinione administrauit, vt com-
muni omnium suffragio ad Cathedralis eccl. Fit Oecono-
miz economiam volens nolens traheretur. His- mus Ecclesie
te tam difficultibus, primo iuuentutis flore,
Constantia.

M 4 pigno-

pignoratus officijs, summa diligentia, ne quid fenderet, antè omnia cauit. Et quia luculentis triusque parentis facultatibus mirificè datur, ciliè ad vita luxum & inanem splendorem multis alijs se impelli posse cernebat: nihil tuit utilius, nihil salutarius, quam pauperes genos amplissimarum opum coheredes efficiunt. Nec ipsam modò temporalem calamitatem, sicut a nobis larga manu subleuauit: sed multò magis languidas diutina diuini verbi fame animas. Mirabiliter pabulo fouit confirmavitque. Igitur ita ergo rum inopiam curabat, ut tamen animarum curiositatis studiosius attenderet. Flagrabat tam ardenter crarum scripturarum amore, ut die nocteque intabescens, earum nihil ignoraret. Hinc non dum contra hostiles impetus ipse praeclarèmuntus erat, sed & alios suauissimo virtutum suorum odore; ad sui imitationem mirabiliter alliciebat.

**Liberalitas
in pauperes**

Ecclesiastis restaurat, & nouas addicit.

**Nota insig-
nem libera-
litatem in
pauperem.**

Accidit quandoque, pauperem à beato viro infinitis precibus aliquod suæ inopie subsidium postulare, qui cum nihil omnino quod tribueret manus haberet, ne miserum omni solatio definitum à se dimitteret; coniectis primùm in omnem partem oculis, ne quis animaduerteret, vestem qua induitus erat, sibi detraxit: & nudum magni charitatis affectu contexit. Quod factum vicos omnium celaret, sacris uestibus sui corporis nuditatem operuit. Sed cum ad rem diuinam in ordine celebrandam accederet, multi studiofus hominem intuiti, sub sacris uestibus, alias autem

Miracula in
vesti eius.

& mirabili gemmarum splendore micantem cō-
spicunt. Quo spectaculo non pauci inuidiæ sti-
meli concitati, rem ad Patriarcham detulerunt;
indignum clamitantes sacerdorem Dei, regio ve-
stimentum splendore ornatum esse. Sacro igitur, mag-
nitudine & pulchritudine peracto, Patriarcha Martianum ac-
cepit, & acriter reprehendens mandauit, ut ve-
stem auro & gemmis intertextam, quam occulte
sob alijs vestibus deferre visus esset, deponeret.
Mirabatur vehementer Martianus, animi dubius
quid huc Patriarchæ oratio vellit; & vultu in ter-
ram defixo, stupenti similis, ad eius se pedes pro-
voluit: obortis lachrymis negans, se vllum vesti-
um ornatum habere, eorumque qui hoc assere-
bant oculos delusos esse. Adhuc Patriarcha, absur-
dum & ab omni ratione alienum esse dicebat, si
proprijs oculis fidem non haberet. Idem namque
se viduisse confirmabat. Nec mora, manu propriâ
penulam cum veste sacerdotali relaxans, vt pre-
ciosam sub sacris vestibus latenter exploraret,
virum Dei nudum omnino conspicatus est. Vnde
stupore percussus, cœpit maximo honore prose-
quique supplicio dignum existimabat.

Mox itaque fama occultæ sanctitatis, cum sum-
ma admiratione, ad Pontificum & Imperatorum
aures deuenit. Omnes igitur illum suspicere, &
venerari, magnoque studio ad diuinos eius ser-
mones confluere. Accidit interim res, quæ perfe-
ctam omnibus, de eximia sanctitate opinionem
atulit. Factum est enim ut terrible incendium
subito ciuitatem inuaderet, & omnes ædes miser-
abiliter absumerent; ipsumque templum, quod
sanctus Martianus Anastasiæ martyri ædificarat,
inflammaret; vnuquisque ergo cum proprijs ca-
lamitatibus neglectis, ad templi flammam excin-
guen-

M 5

guendam conuolasset, lugubres in cælum vo
precibus in cendium a-
nertit.

vflus
hom
mag
nam
gim
rusca
rum
plora
dios p
morn
munc
ritar
vefij
His v
deran
tanc
fecl
flagi
neq
neet
aue
leng
N
nati
fud
ace
fam
cole
mal
que
acc
& re
sui
& m

tollebat. Martianus autem op̄i diuinæ ege
confusus, culmen templi conscedit, flammæ
vorigera circundatus, precibus cum ardentis
chrymarum vi profusis, impetum ignis repre
& insignem fabricam à præsenti ruina præser
uit.

Hoc eodem in templo mulier quædam ex
teriori porticu in terram delapsa, sibi & fratre
quem in utero gestabat, mortem: ceteris au
tingentem cum lugubri eiulatu luctum afferre
ita ut vniuersi clamoribus excitati, ad triste
cælum concurrerent. Adfuit tunc fortè & ip
Martianus, qui magna pietate motus, ad lach
mas & preces cum populo vniuerso se conueni
sublatisque in cælum manibus, præter omnium
opinionem mulierem ad vitam reuocauit.

Fuit cùm pròpter alias virtutes, tūm prop
assiduum studium, quod in sacrarum ædium bri
cturis posuit, celeberrimus. Sed vt stellarum
splendor quamvis eximius, solis tamen fulgo
obscuratur, ita præcedentes viri virtutes licet si
nè admirabiles & præclaræ sint; illustriorib
tamen, quæ sequuntur, quadam obscuritate in
uo' uuntur. Diximus quam tenera charitan
flamma pauperum tum corpora, tum animas de
periret: quæ fomento piæ consuetudinis paulatim
exstuans, totum hominem fœlicissimis ardor
bus aduissit. Erat ei familiare intempestæ noctis si
lentio vicos circuire platearum, vt silentio fante
niore distenta benignitatis vbera in pauperes lo
xaret. Ut verò monetam suis vñibus conuenient
em ad manus semper haberet, aurifabri domum
prouecta nocte frequentabat, qui noctis tenebris

Præclaræ e-
ius cha-
ris opera.

& maligno candelæ lumine ad lucri occasionem
vflus iniqua trutina aureos ponderabat. Martia-
nus vero scelus & fraudem dissimulans, paulacim
hominem in sui admirationem attraxit; adeò ut
magno desiderio caperetur cognoscendi, quid-
nam vir Dei minuta ista pecunia ageret. Dedit i-
gitur cuidam è pueris in mandatis, ut vestigijs e-
ius callide infisteret. Sequutus puer studiosè vi-
rum Dei, & summa diligentia, quidnam agat, ex-
plorans postquam plurimos varijs miserijs affi-
ctos prælenti pecunia subleuasset, vident eum lat-
mortuum quandam in cauponis cuiusdam do-
muncula iacentem, ingredi, cadauer, magno cha-
ritatis studio abluere & post lachrymas & oscula
vestibus indutum decenter in lecto componere.
His visis puer exhorruit, & concito gradu, quæ vi-
derat suo magistro renunciavit. Obstupuit ille
tanta viri pietate, & graui admitti in virum Dei
sceleris dolore percussus, veniam cum lachrymis
faginavit. Quem Martianus benignè amplexatus,
neququam se abeo iniuria affectum agnouit,
nec vñquam hominem tanquam improbum est
aueritus, quin etiam maximo deinceps beneuo-
lentis studio cum prosecutus est.

Nec mirum sanè, cum nihil in vita antiquius,
nihil sanctius fuerit, omnibus benignè faciendi
Admirandum
studio. Tanto enim ipse cunctum' animarum zelo eius anima-
accensus erat, ut vel sceleratissimorum hominum zœ zelus,
familiaritatem cum aperto propriæ famæ peri-
culo, minime subterfugeret. Huius rei vnum ex
multis in medium proferat: Solebat mulieres, quæ
quæcumque corpore suo faciebant, pecunijs onustus
accedere, & omni gruitate deposita, vultu, loco
& tempore opportuno, simulatè assumpto, eas in
suffamiliaritatem allucere, quas post multa dein
verba

Summa cius verba vltro citroque habita, ab impuro carnis
diligēcia & more ad Christi amorem pelliciebat, repugn
industria in tēs autem & salutaria monita petulanter con
meretrici- nentes, cūm p̄senti pecunia, tū multis promi
bus conuec- sis, vt biduo triduoque saltem diuinis rebus, in
tendis.

derēt: rogauit. Post hęc nullis opibus: nullis for
ptibus parcebat, vt attentas sacrī sermonibus
aures pr̄berent, & intimis sensibus, quę de diu
no iudicio, de igne sempiterno, sceleratis & in
pijs in omni æternitate constituto, & de cælesti
vitę p̄emissis & gaudio sempiterno disserebat:
cludere vellent. Partim ergo muneribus & p̄
missis, partim assiduis monitis & precibus, plu
mas ab impuritate virg. ad studium pietatis &
honestatis transferebat; quarum alia salutari gen
nę metu perculsæ, acerbissimis lachrymis dedebant; alia cælestis vitę p̄emissio inuitataq;
gitia p̄eclaris actionibus diluebant; alia sem
ternę dignitatis & honestatis amore inflammat
vt omnes incontinentia motus facilius oppri
rent, & Christo sanctissimo vinculo copulare
tur: sacrī se ædibus libenter includebant.

His studijs, his rebus; nocte dieque erat inn
tus Martianus, cum ætate iam confessus, fāns
Deo spiritum traderet, cuius nomen & in vita
in morte non modo apud bonos & probos,
etiam apud improbos, cum admiratione non m
diocri in honore fuit, multosq; p̄eclarar
rum eius gestarum fama excitauit: vt ex varijs
bis terrarum partibus, supplices in rebus af
flictis opem petituri, ad eius sepulchrū
confluerent: quorum nemo diuino
non donatus munere ab
scisit

Moritur.